

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2135/2019
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Јасминке Станојевић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3927/2017 од 22.02.2018. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3927/2017 од 22.02.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3927/2017 од 22.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 611/14 од 24.02.2017. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија у периоду од 20.01.2011. године до 31.12.2011. године исплати укупно 17.641,49 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија у периоду од 20.01.2011. године до 31.12.2011. године исплати преко досуђених износа у ставу првом изреке до тражених у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија у периоду од 01.02.1999. године до 19.01.2011. године исплати (због застарелости потраживања) у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се на име накнаде штете по основу неисплаћених пензија у периоду од 01.01.2012. године до 31.01.2016. године исплати у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом петим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом шестим изреке одбијен је предлог да се прекине поступак. Ставом седмим изреке

обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 65.125,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 24.02.2017. године па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3927/2017 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом, у делу става трећег изреке којим је одбијен захтев за накнаду штете због неисплаћених пензија за период од фебруара 1999. године закључно са првим делом пензије за месец децембар 2010. године са припадајућом законском затезном каматом, ставу четвртм и ставу петом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у делу става трећег изреке којим је одбијен захтев за накнаду штете због неисплаћене пензије за период од другог дела пензије за месец децембар 2010. године до 19.01.2011. године и у ставу седмом изреке и предмет враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене разлике пензије тужиоцу. О овом праву тужиоца, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име неисплаћене разлике пензије тужиоцу поднета је 20.01.2014. године, а поднеском од 18.02.2016. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 1.331.532,02 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.313.890,53 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић